
PRYNCYPALNY (2) *ai*

a jasne.

sg m G pryncypalného (1). ◇ I pryncypalnym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Główny, naczelny, zwierzchni* [*principalis* – *książęcy, też zacny Mącz 322c; – przedniejszy, książęcy Calep; książęcy abo pański; przedni, napředniejszy, celny – principalis Cn*] (1) : Cyprian S. kościół Rzymłki zowie łtolicą Piotrową/ kościołem princypálnym/ to iełt przednieyłym ábo przoduiałym/ od ktorego fie iedność Biskupia y kápłánłka poczęła. *WujNT* 525.

2. *Prawdopodobnie: Rozstrzygający (1)* : Mikołay łkárzył fie ná Mácieiá/ iż gdy mu łwégo koniá zdrowégo ná pewną drógę iáko przyiaćielowi pożyczyl/ Máciey tego koniá wrócił mu chramiaćégo [...]. My w tákowéy rzeczy łkázuiemy: iż przerzeczony koń dwie niedzieli łpokoynie y okrół pracy przez Mácieiá ma być chowan: który kón/ iełli w tym czáśie przerzeczonym nie ozdrowieie/ tedy o onégo koniá/ iáko będzie mógl/ przyiaćielłkié ma fie z nim zgodzić. Tu dekretu principálnégo nieuczynił, iełli mu go winien płáćić Máciey: *Blandun decretum. SarnStat* 674.

Synonimy: 1. fundamentalny, główny, pierwszy, przedni, przodujący.

JDok